

do nového tisíciletí a snad právě příznačně a symbolicky symbolismem jako směrem přelomu věků.

Ivo Pospíšil

Filologická revue 3 a 4/1999

Čtvrtletník *Filologická revue* vydávaný Filozofickou fakultou Univerzity M. Bela v B. Bystrici ve svém druhém ročníku pokračuje ve snaze zaujmout každého, byť leckdy dosti různorodě orientovaného čtenáře alespoň jedním či dvěma příspěvky. Není proto dost dobře možné zabývat se kriticky jednotlivými statěmi, proto snad jen informativně připomeneme, co lze najít v číslech druhého pololetí ročníku 1999.

Číslo 3/1999 přináší stati o básníku Mikulášovi Kováčovi (J. Lomenčík), o místu ukrajinské poezie v letech 1945-1990 v širším kontextu (M. Roman), zamyšlení o významu pojmu víra (L. J. Vaverka), hledání kořenů některých španělských frazeologismů (L. Trup, E. Trupová), zhodnocení významu Kollárovy čtanky z r. 1825 pro tvorbu učebnic v následujícím období (J. Tatár), pohled na problémy spojené s vydáváním a recepcí starší slovenské literatury (Z. Hurtajová) i charakteristiku tvorby L. M. Silkové (M. Dzurová). Nad interpretací literárního textu se v eseji zamýšlí A. Vachová a nad nosností slova S. Makara.

V čísle 4/1999 nalezneme čtenář informace o typech honorifikace v korejštině (L. Drozdík), připomenutí významu A. S. Puškina u příležitosti 200. výročí jeho narození (A. Červeňák), pokračuje tu zamyšlení se nad tvorbou M. Kováče (J. Tatár), nalezneme počátek delší práce o španělských adjektivech (O. Lisyová) i pokračování příspěvku o španělské frazeologii (L. Trup, E. Trupová); maďarskou poezii na Slovensku po II. světové válce se zabývá F. Alabán, mezijazykovou homonymií R. Horáková a slovanskými spisovnými jazyky na konci 20. století E. Horák.

Obě čísla kromě toho obsahují poměrně rozsáhlý recenzní oddíl. Většina recenzí však má spíše informativní než kriticky hodnotící charakter.

Josef Dohnal

Недзвецкий, В. А., Филиппов, В. В.: Русская «деревенская» проза. Москва, Издательство Московского университета, 1999, 144 с.

V loňském roce byla v nakladatelství Moskevské univerzity vydána učebnice autorů Nedzveckého a Filippova, mapující ruskou prózu 20. století tematicky zaměřenou na vesnici, tedy jev, který se pod označením „vesnická próza“ stal v ruské literatuře pojmem a který představuje zejména v 60. a 70. letech jednu z jejich nejvýraznějších linií.

Kniha je rozdělena do šesti kapitol, v nichž autoři sledují vývoj vybrané problematiky od jejích zdrojů v 19. století až do 90. let 20. století. V. A. Nedzveckij v první